

קו הלקוטי Ecclipticus
Linea eccliptica. LB.

SYR. **ܠܚܡܝܢܐ** Alchym. Flos æris.
BB.

AR. **لَعَبٌ** 2 **لَعَبٌ** 2 **لَعَبٌ** 2

prim. Colore infecit cutem. Gg. sec. Fut. A.
i. q. **חלט** Miscuit. 2, Celeriter accepit rem, &
quidem universam. II. i. q. 1, I.

AR. **لارود** 2 **لارودجان** prim. Sar-
cocollæ ge-
nus. Gg. Av. I. 127. 42. in versionibus a. Lat. om-
nibus desideratur. sec. Lereda, nom. loci sub
Provincia Alzaitun, i. e. olivarum. G. Nub. 178.
23. & 185. 23.

AR. **لارو** Laro, peninsula Romania. G.
Nub. 223. 1.

CH. **לורטיני** Genus vasis, fo. Gr.
λαρτις, labrum, pelvis, Echa rab. c.
i. 9. In Arach **ברנט** in alio exemp. **טורטוק** pro
quo legendum **טורטוק** exponitur a. **קומקום**
fo. Cucuma.

AR. **ليوريه** Lioria, urbs Portugallia. G.
Nub. 249. 20.

AR. **لاريس** Larix arbor. Av.
II. 96. 12. & est
AlAZare. Bel.

AR. **لرام الدغين** pro **لواك الودين** quod
v. Avic. I. 201. 38. t.
Chryfocolla.

ETH. **ላረፍ**: Gr. **λαρος** Larus. Lev.
II. 19. Deut. 14. 15. Est avis marina
Gavia aliàs dicta. Ethiopes avem nocturnam
visu raram interpretantur. IL.

AR. **ليرينه** 2 **ليريندانوس**

AR. **لوريس** 3 prim. pro **ليريدانوس**
Eridanus, f. Padus am-
nis. Av. I. 153. 13. sec. Mont-Lerine, ca-
stellum Andalusia. G. Nub. 254. 1. terr. S.
Laurentius, nom. loci in Calabria. Geogr. N. 272. 9.

לטו m. Humor, viror, (humidum
radicale, R. Abrab.) Arab. **لحم**
Cn. Num. 11. 8. Opp **لحم** v. 6. v. Cl. Bx.
VI. Excerc. 355. Aff. Pfal. 32. 4. **לטו** qf. à
לטו Ærumna, dolor, LXX. 3, Syr. **לטو** 4,
Ar. ULa. Aquila, Sym. V. Edit. his accedunt R.
Sa. Menabem, &c. Oculatio omnibus unus Ch.
quem jure hi: sequuntur moderni ferè omnes.
SAM. **לטו** 2 i. q. **לטו** ibidem.

AR. **لأسا** Fut. **يلسو** Vilis fuit,
et abjectus

post honores, cum antea esset in existimatione.
Gg. v. **לשי**.

ETH. **ለሲያ**: Lusitania. Nom. Reg.
Rom. 15. 28.

ETH. **ለሲያ**: Perit, evanuit, desit.
v. Ar. **לשא** proprie vis (1) salis, f. aro-
matum. Luc. 14. 34. Mar. 9. 50. (2) cibi. Insuper
fuit (3) veneni. Innoxium, innocuum fuit. (4) consi-
liorum. Sine effectu fuit. Isa. 19. 11. **ለሲያ**: Insul-
sus, insipidus. de condimentis. **ለሲያ**: Insulsus homo.
ለሲያ: Insulitas, si ita dicere liceret, fatuitas. IL.

AR. **الاسي** 2 **الاسي** prim. Vilis
evasit post-
quam elatus fuit. G. 2, **الاسي** - Destruxit rem.
Gg. II. Trans. 1, I. In nihilum redegit, abo-
levit. cca. VI. Evanuit, in nihilum abiit: **لا**
شي nihil. **لاشي** donec evanescat ma-
teria. Av. I. 327. 2. v. **لستا**. sec. Sapius
mulgens. Gg.

לטו f. Cubiculum, cella, ga-
zophylacium, conclave, Neh. 13. 5.
Cn. Jer. 35. 4. Pl. **לשכות** Ezech. 40. 17. Cn. v.
44. De hisce accuratiss. tractantem v. Cl. L.
Emper. Middoth. 19. 46. &c. Celeberr. D. D.
Lightf. Chor. Mar. 22

CH. **לשכח** לשכח i. q. H. ibid.

AR. **لشكري** Lascaris, patricius
Graecus. Ab. Phar.
H. Dyn. 431. 3.

potens, R. Sa. Hieron. &c. ut **כנה** Penni-
potens. Aff. Job 27. 4. Pl. **לשונות** Pfal. 31. 21.
Aff. Gen. 10. 20. **לשון** pib. Linguâ laetit, de-
traxit, oblocutus, calumniatus, criminatus est,
Pa **לשונ** Pfal. 101. 5. Cum ' Parag. Hiph.
לשון Id. Prov. 30. 10.

CH. **לשנה** לשון et **לשנה** לשון
Rab. i. q. H. ibid. **לשון** לשון Lin-
gua tertia f. triplex, P. 101. 5. et 140.
12. Eccl. 10. 11. i. e. Lingua deferens, f. delatio

qua 3 occidit, deferentem, accipientem, et eum de
quo dicitur. v. Erach. 15. 1. et Eccl. 28. 16. Pl.
Esth. 2. 22. Deut. 27. 8. Jen. Lex interpretetur

לשון 70 linguis v. Megilla 13. 2. Gram. **לשון**
Locutio, loquendi modus, vocabulum, vox, signi-
ficatum, significatio vocabuli; **לשון** (a) זכר (b)
עיתוד (f) הווה (e) רבים (d) יחיד (c) נקבה (g)

Vocabulum, (a) Generis
masculini, (b) Fæminini, (c) Numeri singularis,
(d) Pluralis, (e) Vocabulum existentis, i. e. Tem-
pus præsens, (f) Futurum, (g) Præteritum, (h)
Vocabulum biblicum; **מי שלבו צר ולשונו**
רחב יסרה מן הסצר ולא יראה סרחב

Qui cor angustum, & latam linguam habet cla-
mabit præ angustia, nec solatium reperiet ullum.
Explicationis ergo et sic utuntur, ut **אשמוס**

Job 15. 22. **לשון** וישן ויהנה **לשון** habet
significationem et preparationis, et instructionis. Gr.
ἄσπιμος. Explicationem autem ipsam per Nomen

effertur. Interdum significationem non expriment
certo nomine aut vocabulo, sed integram locum ad-
ducunt, unde vel idem vocabulum, vel ejus deriva-
tum, aut conjugatum aliquod usurpatur, ex quo

significatio patet: Ad citationem autem loci dicunt,
vel simpliciter **ל** Ex viz. loco, vel locutione;

vel **לשון** vel **לשון** significati, viz. eius quod in
hoc sequenti loco; hoc etiam in sensu utuntur Chald.
לשון It. Metaphor. ut **לשון** של **זהרורה** Lin-
gua coccinea, i. e. particula lanæ coccino tincta,

לשון 7oma c. 4. 2. Metzia c. 2. 1. Schab. 48. 1. **לשון**
Rhet. Paranomasia.

לשון Linguâ detraxit, detulit, accusavit,
prodidit, Prov. 30. 10.

לשונ Detractor, detrectator, proditor,
Pfal. 20. 3. Apostata, loco **מסוס** in præcibus Hebr.
לשונ Sycophantia, delatio, detractio

vifum varam interpretantur. II.

AR. **מִנְת לַרְיִנָה 2 לַרְיִנָה אֲנוֹס**

3 זִשְׁת לֹרְנִס prim. pro אֲרִידָנוֹס Eridanus, f. Padus amnis. Av. I. 153. 13. sec. Mont-Lerine, castrum Andalusie. G. Nub. 254. 1. tert. S. Laurentius, nom. loci in Calabria. Geogr. N. 272. 9.

SYR. **ܠܪܝܢܐ 2 ܠܪܝܢܐ**

ܠܪܝܢܐ 3; prim. Nictans. sec. Stultitia, nictatio. tert. Stultus, fatuus.

AR. **لاريسه** Larissa, nom. loci, non longè ab urbe Salonichi diffiti. G.

Nub. 276. 7.

AR. **لورقة** Lorca, nom. urbis sub Provincia Tamedir Andalusie. G.

Nub. 178. 1.

CH. **לשליש** Stercus, sordes, inquinatum, Schab. 142. 2.

Sebach. 94. 1. Aruch. exp. Stercus gallinarum.

AR. **لسلاس 2 لس**

prim. i. q. **טרד** G. Impulsio: cum quid truditur. Gig. 2, i. q. **רסס**, Rhus. & i. q. **שסס**, Genus pisi, f. phaseoli viridis. Lusit. Mungo. v. Garc. ab Hor. Aromat. Hist. II. 21. sec. Perturbatus homo timidus. tert. Multa vacillatio, commotio, & inquietudo in terrore.

SYR. **ܠܪܝܢܐ** Delevit, absumpsit, perdidit.

SAM. Pl. **אֲרִיִּים 2 אֲרִיִּים** Conspersiones. Ex. 8. 2, 4. Af. **אֲרִיִּים 2 אֲרִיִּים** c. 12. 34. Deut. 28. 5. v. **לוש**.

AR. **لش** Periit, evanuit, II. 16. 6. Ox.

AR. **لش** per Metath. Lupus. Bd. Gig.

zophylacium, concave, Neh. 13. 5. Cn. Jer. 35. 4. Pl. **לשכות** Ezech. 40. 17. Cn. v.

44. De hisce accuratiss. tractantem v. Cl. L' Emper. Middorb. 19. 46. & c. Celeberr. D. D. Lightf. Chor. Mar. 22

CH. **לשכח** i. q. H. ibid.

AR. **لشكري** Lascaris, patricius Graecus. Ab. Phar.

H. Dyn. 431. 3.

CH. **לשם** m. Hyacinthus, Exod. 28. 19.

c. 39. 12. Inter sacros Lapidem numerari hunc, testantur Intt. antiquissimi. Syr. Arabes omnes Eth. Pers. & pra omnibus ipse spiritus SS. Apo. 21. 20. ubi S. Johan. III apud Targ. H. (quem ille, alibi etiam, satis aperte sequitur) voce consona, plane ita vertit: nec abludivit Syr. **יְקוּדָה** BB. i. q. **צדודה** & per Gr. **Αἰγυριον**. Chald. **קנכודי**, **קנכודי**. Sam. **קנכודי**. Ar. **קנכוד** quâ voce utuntur Syri in descriptione hujus Gemma (cujus inter species, una, Rubinus, f. Carbunculus flavus est Garcia ab Horto) Hyacinthum denotari nullus dubito. Suspiciabatur hoc olim S. Hieron. Epist. 128. id a. disertè asserit S. Chrysost. Favet notatio vocis Graecae; & Ch. **קנכוד** cum Ar. **קנכוד** h. e. **Αἰγυριον** optimè convenit. Strabo etiam Carbunculum, & Hyacinthum appellatione **ἀνθράκων** complexus est. 2, Nom. civ. Jos 19. 47. Megill. 6. 1. postea Paneas dicta. v. Malvend. d. Antichr. III. c. 8.

AR. **لشيم** i. q. 2, **לשם**. Hebr.

CH. **לשון** c. Lingua, (hinc λέξι λέξιων) Psal. 12. 4. Sermo, loquela,

Prov. 25. 15. In caelo quamquam permansura, Bx. VIII. Dissert. 160. Metaph. Lingua maris, i. e. Sinus, Jos 15. 2. Lingua auri, Virga aurea, sceptrum, c. 7. 21. Lingua ignis, i. e. Flamma extrema in speciem linguae se protendens. Isa. 5. 24. v. Aruc. in **אורי** 23. b. Ven. et confer. Act. 2. 3. Cn. c. 11. 15. Lingua mala, oblocutio, obrectatio, calumnia, Prov. 25. 23. Jer. 18. 18. Eccl. 10. 11. Psal. 140. 12. Sic Lat. Cicero ad Var. Li. 9. 2. Vitensius oculos hominum se linguas minus facile possimus. it. Dialectus, idioma, Est. 1. 22. **לשון** Eccl. 10. 11. Maledicus DP. Dono linguae (prudencia, sapientiaque) pollens, lingui-

לשון It. Metaphor. ut **לשון** Lin-
gua coecinea, i. e. particula lanæ coccino tincta,
7oma c. 4. 2. Metzia c. 2. 1. Schab. 48. 1. **לשון**
על **לשון** Rhet. Paranomasia.
לשון Linguâ detraxit, detulit; accusavit,
prodidit, Prov. 30. 10.

לשונא Detractor, detrectator, proditor,
Pl. 120. 3. Apostata, loco **לשונא** in precibus Hebr.

לשונות Sycophantia, delatio, detractio,
proditio, infimulatio, calumnia, Psal. 52. 4. Psal.
140. 10. **לשונות** Plantago Plant. Fl. Rabb.
1951. Pl. **לשונות** Linguae, an aeternae, Cosri Bx.
25. plurimarum peritia quam necessaria, Seld.
Syn. II. 244. 95. Hebraica, cum primis, Cosri. 131.
302. Bx. VIII. Dissert. 1. Origo earum, Darcet
de l' Or. de Lang. 1, Confusio, varietas, numerus.
Bx. VII. Diss. 52.

SYR. Aph. **ܠܪܝܢܐ** Torfit, concussit, obtu-

dit, Sch. **ܠܪܝܢܐ** Pl. **ܠܪܝܢܐ**

ܠܪܝܢܐ (a) ܠܪܝܢܐ (b) ܠܪܝܢܐ (c) ܠܪܝܢܐ (d)

ܠܪܝܢܐ 2 ܠܪܝܢܐ 3; prim. i. q. H.

ibid. Pl. Mar. 16. 17. Act. 2. 3, 6, 11. (a) Lin-
gua agni; plantago. (b) **Βέγλωσσον**, buglossus.
(c) Arnoglossum, Nov. 140. (d) Cunoglossum
Syr. **ܠܪܝܢܐ**. sec. Linguae, Psal. 139.
12. It. Eloquens. tert. Loquacitas.

SAM. Dn. **אֲרִיִּים 2** Dua lingua, h. e. duo
littora, maris magni, & maris Galilæi. Gen. 49.
14. H. **אֲרִיִּים** qf. à **אֲרִיִּים** legebat.

ÆTH. **ላሳ**: f. Lingua. Jac. 3. 6. **ላሳ**:
Lingua mea. Psal. 44. 2. Pl. **ላሳ**:
Linguas eorum. Psal. 54. 9. **ላሳ**:
Lingua aromatica Epitheton S. Pauli TP. **ላሳ**:
ላሳ: Lingua Æthiopica.

AR. **لشون**; prim.
Mont
Luffon, Nom. loci in regione Romanorum. G. Nub.
257. 9. sec. Detractor, Lev. 19. 16. Er. v. **لشون**.

CH. **לשם** ita Bx. at mihi leg. vide-
tur **לשם** in Ed. Ven. & Amstel.
Megilla 6. 1. al. **לשם** v. **לשם**

LIII